

åtta minuter till Solen

under ett strålande flöde
vandrar två uppvärmda kroppar
genom kaskader av ljus
ett nästan utsuddat himmelsvalv
över ristad urtidsgranit
inte ett moln, ens en skugga
havet bakom oss är oändligt
likaså dess dolda djup
blänker längre fram
ett stilla vatten
i skrevans karga ymnighet
en stillhet utan krusning
och som i en mörk spegel
möter jag min egen blick
ser oändligheten formas
till ett viskande löfte om sanning
känsliga är våra fotsulor
förankrade på massiv klippa
nakna smeker de släta hållar
för varje trevande steg
strävt och lent på samma gång
som dina mjuka läppar
din sträva kind mot min
när vi nått målet
en plats i förundran
finner du dina läppar
under mina fingertoppar
nyfikna cirkelrörelse
ömt kyssta, bara en andning i taget
passerar ovan oss
nyfiken fågel, två kanske tre
glittrande svarta ögon
betraktar på behörigt avstånd
glider i lätt sidvind, bort
och uppåt i begynnande termik
jag anar dem i fuktig ögonvrå
känner varje vingtag
som om mitt inre slutligen förstått

att luften bär oss alla
bara vi svarar ärligt
på vår egen själs längtan
men nu, blunda!
låt mig smaka din sälla
blanda dig med min sötma
se mig sedan i ögonen
hör den ljumma vindens tystnad
och läs med dina kyssar
min huds blindskrift
där varje verklig stavelse
jag någonsin erfarit
format mig, min ärrade kropp
till den jag är idag
och föds som till ny gryning
allt detta innan jag
för dig vänder till
och min hud blossar djupt
under handflatans ömma fostran
i samhörighet
och djupaste av tillit
där smälter jag
när du för mig mot nya gränser
använder mig
och gör oss båda till redskap
av mörkaste, mest glädjefyllda lusta
insikt och tolerans
är livets sannaste nyckelord
allt annat är lögn
det vet vi båda så väl
och jag viskar mjukt i ditt öra
innan vinden sveper bort mina ord:
"Älskling, det är bara
åtta minuter till Solen
men vi har all tid i världen!"